

ปริทัศน์การรับภาษาที่สองกับไวยากรณ์สากลลักษณะ

พีรพัฒน์ ยางกลาง¹

บทคัดย่อ

บทความนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการรับภาษาที่สองตามแนวทฤษฎีปริวรรตเพิ่มพูน นักภาษาศาสตร์ที่สนับสนุนทฤษฎีนี้อ้างว่าไวยากรณ์สากลลักษณะมีบทบาทสำคัญในการควบคุมกระบวนการรับภาษาที่สอง มูลเหตุสำคัญของคำกล่าวอ้างนี้คือปรากฏการณ์ที่ผู้เรียนภาษาที่สอง โดยเฉพาะเด็กเล็กๆ สามารถเรียนรู้และรับกฎโครงสร้างทางภาษาและความหมายที่ซับซ้อนได้อย่างรวดเร็ว และสามารถสร้างรูปภาษาที่ผู้เรียนเองไม่เคยได้ยินหรือพบเห็นในภาษาป้อน เช่นเดียวกับเด็กทารกที่เรียนภาษาแม่ ปรากฏการณ์นี้เรียกว่า “ภาวะไร้สิ่งเร้า” นอกจากนี้นักภาษาศาสตร์กลุ่มนี้ยังอ้างด้วยว่า ผู้เรียนภาษาที่สองมีแนวโน้มที่จะถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่ เช่น ลักษณะทางสัทศาสตร์ วากยสัมพันธ์ และ อรรถศาสตร์ เป็นต้น ผู้กระบวนการรับภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามแม้ว่าพวกเขาส่วนใหญ่จะเห็นพ้องกันในเรื่องไวยากรณ์สากลลักษณะ แต่ก็ยังมีความเห็นแตกต่างเกี่ยวกับระดับการควบคุมหรือการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะและระดับการถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่ของผู้เรียนภาษาที่สอง อันเป็นที่มาของสมมติฐาน 3 ประการคือ (1) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยตรง (2) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยอ้อม (3) สมมติฐานปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ

คำสำคัญ: การรับภาษาที่สอง / ไวยากรณ์สากลลักษณะ

¹ รองหัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป ดูแลหลักสูตรการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Abstract

This paper discusses the fundamental conceptualization of second language acquisition under Generative perspective. Linguists under Generative Approach claim that second language acquisition is constrained by Universal Grammar (UG) because L2 learners, like L1 acquirers, also face with 'the poverty of stimulus'. In addition, they also claim that it is possible for L2 learners to transfer their L1 properties such as phonetics, syntax, and semantics, into their L2 acquisition because they have their L1 knowledge when commencing L2 acquisition. Nevertheless, there are disagreements on the degree of access to UG and the degree of L1 transfer. Such disagreements lead to three different hypotheses: Direct Access, Indirect Access, and No Access.

Keywords: Second Language Acquisition / Universal Grammar

บทนำ

หนึ่งในทฤษฎีภาษาศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการรับภาษาที่สอง (Second Language Acquisition) ในห้าทศวรรษที่ผ่านมาคือ “ทฤษฎีปริวรรตเพิ่มพูน” (Generative Approach) (Chomsky, 1965, 1981a, 1981b, 1986a, 1986b, 1988) ปัจจุบันนี้รู้จักกันในนาม “Minimalism Programme” (Chomsky, 1993) นับตั้งแต่ ซอมสกี ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับ ไวยากรณ์สากลลักษณะ (Universal Grammar) และการรับภาษาในปี 1965 วงการภาษาศาสตร์โดยเฉพาะการรับภาษาแม่เกิดการตื่นตัว ได้รับความสนใจในหมู่นักภาษาศาสตร์อย่างมาก จนทำให้มีการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการรับภาษากันอย่างกว้างขวาง และก่อให้เกิดแนวคิด สมมติฐาน ตลอดจนทฤษฎีต่างๆ ที่มี

จุดมุ่งหมายเพื่ออธิบายกระบวนการ และปรากฏการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการรับภาษาแม่ ซึ่งมีทั้งที่สนับสนุนแนวคิดไวยากรณ์สากลลักษณะ และที่ได้แย้งไม่ยอมรับแนวคิดดังกล่าว ในเบื้องต้นบทความนี้จะอภิปรายแนวคิดพื้นฐานของไวยากรณ์สากลลักษณะที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับภาษาแม่และภาษาที่สอง จากนั้นจะนำเสนอแนวคิดหลักของสมมติฐานที่สนับสนุนและแนวคิดที่ปฏิเสธไวยากรณ์สากลลักษณะในกระบวนการรับภาษาที่สอง

บทความนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้ ตอนที่ 1 กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างการรับภาษาและการเรียนภาษา ตอนที่ 2 นำเสนอแนวคิดไวยากรณ์สากลลักษณะกับกระบวนการรับภาษา ตอนนี้แบ่งออกเป็น 2 ตอนย่อย คือ ตอนที่ 2.1 กล่าวถึงหลักการและแบบเทียบภาษา ตอนที่ 2.2 กล่าวถึงปรากฏการณ์ภาวะไร้สิ่งเร้า ตอนที่ 3 นำเสนอสมมติฐานเกี่ยวกับไวยากรณ์สากลลักษณะกับกระบวนการรับภาษาที่สองและการถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่ 3 สมมติฐาน คือ (1) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยตรง (Direct Access) (2) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยอ้อม (Indirect Access) (3) สมมติฐานปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ (No Access)

1. การรับภาษา (Language Acquisition) และการเรียนภาษา (Language Learning)

โดยทั่วไปคนส่วนใหญ่มักเข้าใจว่า “การรับภาษา” และ “การเรียนภาษา” เป็นกระบวนการเดียวกัน และสามารถแทนกันหรือสลับกันได้เนื่องจากมีความหมายที่คล้ายคลึงในแง่ที่กระบวนการทั้งสองนี้ก่อให้เกิดสามัคคีภาษา (Language Competence) อย่างไรก็ตาม “การรับภาษา” และ “การเรียนภาษา” เป็นสองกระบวนการที่มีความแตกต่างกันดังนี้

“การรับภาษา” เป็นศัพท์ที่นักภาษาศาสตร์ราชบัณฑิตบัญญัติขึ้นเพื่อใช้แทนคำว่า language acquisition ในภาษาอังกฤษ การรับภาษาเป็นกระบวนการได้ภาษาตามธรรมชาติ โดยทารกหรือผู้เรียนไม่รู้ตัว (Unconscious) การได้หรือการรับภาษาเป็นผลพวงจากการการปฏิสัมพันธ์หรือสัมผัสกับภาษาเป้าหมาย (Target Language) ในบางครั้งอาจมีพ่อ แม่ พี่เลี้ยงหรือคนใกล้ชิดที่อยู่รอบข้างเด็กปรับเปลี่ยนหรือดัดแปลงภาษาให้เรียบง่าย (Simplify) เพื่อช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ภาษา ในกระบวนการรับภาษา ทารกไม่จำเป็นต้องได้รับการสอนกฎเกณฑ์ต่างๆ ในภาษาแม่โดยตรง (Explicit Teaching) นอกจากนี้ทารกไม่จำเป็นต้องได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาด (Error Correction) อีกด้วย (Brown & Hanlon, 1970; Brown, Cazden, & Bellugi, 1973; Krashen, 2002) นักภาษาศาสตร์ถือว่าการสอนโดยตรงหรือการแก้ไขข้อผิดพลาดเป็นสิ่งไร้เชิงลบ (Negative Evidence)

“การเรียนรู้ภาษา” เป็นกระบวนการได้ภาษาแบบรู้สำนึก (Conscious) กล่าวคือผู้เรียนได้รับการอธิบายกฎเกณฑ์ การสอนโดยตรง ตลอดจนได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาด จากบุคคลซึ่งเปรียบได้ดังครูหรือผู้ชี้แนะ (Language Peer) (Brown, 1973; Dulay & Burt, 1975; Krashen & Seliger, 1975; Krashen, 2002)

จะเห็นว่าความแตกต่างระหว่าง “การรับภาษา” และ “การเรียนรู้ภาษา” นี้ก็คือ การรู้สำนึก และวิธีการได้กฎเกณฑ์และคุณสมบัติต่างๆ ของภาษาหนึ่งๆ กล่าวคือ “การรับภาษา” เป็นกระบวนการตามธรรมชาติ โดยทารกหรือผู้เรียนภาษาเรียนและรู้กฎเกณฑ์และคุณสมบัติต่างๆ ของภาษาด้วยตนเองแบบนิรนัย (Deduction) ปราศจากการสอนโดยตรง ขณะที่ “การเรียนรู้ภาษา” เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการสอนกฎเกณฑ์และคุณสมบัติต่างๆ ของภาษาให้กับผู้เรียนโดยมีผู้ชี้แนะหรือครูนั่นเอง

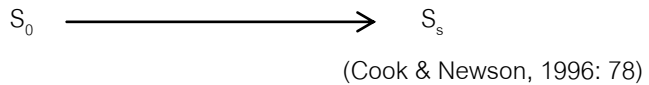
2. ไวยากรณ์สากลลักษณะ (Universal Grammar) กับการเรียนภาษา (Language Acquisition)

2.1 หลักการ (Principles) และต้นแบบเทียบภาษา (Parameters)

ชอมสกี (Chomsky, 1993) กล่าวว่า ไวยากรณ์สากลลักษณะ คือ ระบบที่ประกอบด้วยหลักการร่วม อันได้แก่ กฎเกณฑ์ เงื่อนไขที่เป็นนามธรรมของภาษา (Principles) ทุกภาษาในโลกและแบบเทียบภาษา (Parameters) ที่อาจพบได้ในภาษาต่างๆ กฎเกณฑ์หรือเงื่อนไขจะเหมือนกันในทุกๆ ภาษา แต่แบบเทียบภาษาจะแตกต่างกันไปในแต่ละภาษา ชอมสกีอ้างว่าแบบเทียบภาษานี้จะประกอบด้วยลักษณะที่เป็นไปได้ (Values or Settings) สองลักษณะ ตัวอย่างของหลักการร่วม (Principle) เช่น กฎนามวลีในทุกภาษาที่จะต้องประกอบด้วยคำนามซึ่งทำหน้าที่เป็นหน่วยหลัก (Head) และอาจมีส่วนขยาย (Modifier) ปรากฏหรือไม่ก็ได้ ตัวอย่างของแบบเทียบภาษา (Parameter) เช่น ตำแหน่งหรือลำดับของหน่วยหลักและส่วนขยาย ซึ่งแตกต่างกันในแต่ละภาษา เช่น ในภาษาไทยตำแหน่งของคำนามหน่วยหลักจะอยู่ข้างหน้าส่วนขยาย (Head-initial) ส่วนในภาษาอังกฤษตำแหน่งของคำนามหน่วยหลักจะอยู่ข้างหลังส่วนขยาย (Head-final) เป็นต้น

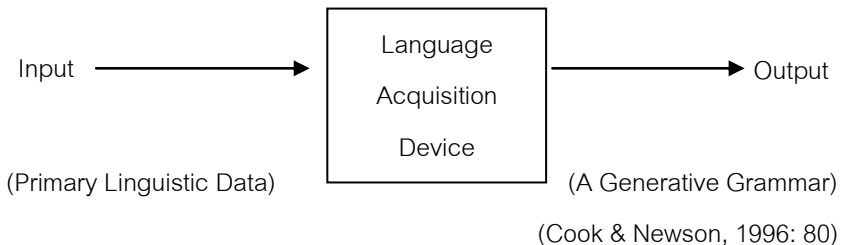
สภาวะของส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษา (Language Faculty) ของทารกในระยะเริ่มแรกของกระบวนการรับภาษาจะมีสภาวะว่างเปล่าหรือเป็นศูนย์ (Initial State: S_0) ต่อมาเมื่อกระบวนการรับภาษาเกิดขึ้นทารกจำเป็นต้องได้รับข้อมูลภาษาที่เรียกว่า ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Linguistic Data: PLD) ที่จะเป็นตัวช่วยกำหนดรูปแบบของไวยากรณ์ เมื่อเด็กทารกวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลปฐมภูมิ คลังศัพท์ (Language-specific Lexicon) จะถูกสร้างขึ้นพร้อมกับการจัดลักษณะที่เป็นไปได้ของแบบเทียบภาษาให้สอดคล้องกับแบบเทียบภาษาในภาษาแม่ ข้อมูลปฐมภูมิจะประกอบด้วยรูปภาษาที่ถูกต้องตามกฎไวยากรณ์ที่เรียกว่า positive evidence ข้อมูลปฐมภูมิชนิดนี้จะเป็นตัวหนุนนำ (Triggers) ในการจัด

แบบเทียบภาษา (White, 2003: 10) กระบวนการจัดแบบเทียบภาษานี้จะเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาของกระบวนการรับภาษา จนในที่สุดส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษาของทารกจะพัฒนาเข้าสู่สภาวะคงที่ (Steady State: S_s) ซึ่งเป็นสภาวะที่ความรู้และสามัคติยะทางภาษามีความพัฒนาเต็มที่ที่ไม่เปลี่ยนแปลง (Cook & Newson, 1996: 78) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในกระบวนการรับภาษาแสดงดังภาพที่ 1

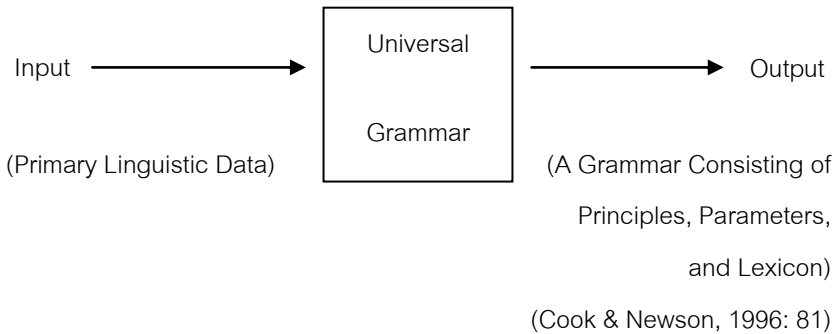
ภาพที่ 1 สภาวะของส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษา

ระยะแรกของทฤษฎีไวยากรณ์เพิ่มพูน ชอมสกี (Chomsky, 1965) ได้สร้างแบบจำลองกระบวนการรับภาษาแม่และอธิบายว่ากระบวนการรับภาษาเริ่มต้นด้วยการนำเข้าภาษาป้อน (Input) จากนั้นภาษาป้อนจะถูกส่งผ่านไปยังส่วนประมวลผลเพื่อการรู้ภาษา (Language Acquisition Device: LAD) การประมวลผลนี้ก่อให้เกิดสามัคติยะทางภาษา หลังจากนั้นผู้เรียนก็จะสร้างรูปภาษาปลายทาง (Output) ที่ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ต่างๆ ที่มีจำนวนจำกัดแต่สามารถใช้สร้างรูปภาษาต่างๆได้ อย่างเพิ่มพูนและไม่จำกัด (Generative Grammar) กระบวนการรับภาษาเช่นนี้สามารถแสดงให้เห็นได้ดังแบบจำลองข้างล่างนี้

ภาพที่ 2 แบบจำลองส่วนประมวลผลเพื่อการรู้ภาษาของกระบวนการรับภาษาที่ 1

แม้ว่าแบบจำลองจะได้รับการยอมรับในระยะแรก อย่างไรก็ตาม แบบจำลองดังกล่าวได้ถูกแก้ไขเปลี่ยนแปลงในเวลาต่อมา Cook และ Newson, 1996: 81) กล่าวว่า หน่วยประมวลผลภาษาประกอบด้วยไวยากรณ์สากล ลักษณะ ซึ่งก็คือหลักการรวมและแบบเทียบภาษา ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่เด็กรับหรือเรียนรู้ได้แก่ (1) โครงสร้างแบบพึ่งพา (Structural Dependencies) (2) แบบเทียบภาษาที่สอดคล้องกับภาษาแม่ (3) ประมวลศัพท์ (Lexical Entries) ที่ประกอบด้วยข้อกำหนดที่ว่าคำศัพท์คำหนึ่งมีหน้าที่อย่างไรในประโยค แบบจำลองกระบวนการรับภาษาภายใต้แนวคิดกฎเกณฑ์รวมและแบบเทียบภาษา เช่นนี้สามารถแสดงให้เห็นได้ดังแบบจำลอง ในภาพที่ 3 นี้

ภาพที่ 3 แบบจำลองไวยากรณ์สากลลักษณะของกระบวนการรับภาษาที่ 1

2.2 ภาวะไร้สิ่งเร้า (The Poverty of Stimulus)

หลักฐานหรือเหตุผลหลักที่สนับสนุนสมมติฐานที่ว่าไวยากรณ์สากลลักษณะเป็นคุณสมบัติที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิดและมีบทบาทสำคัญในการควบคุมกระบวนการรับภาษาแม่ ก็คือ (1) การที่เด็กสามารถเรียนรู้ภาษาที่ใช้ในหมู่สมาชิกครอบครัวและชุมชนที่เด็กเติบโตได้อย่างรวดเร็ว เป็นธรรมชาติ ปราศจากความยากลำบาก (2) ภาษาของเด็กที่ผิดเพี้ยน แตกต่างหรือซับซ้อนกว่าภาษาป้อน (3) รูป

ภาษาที่เด็กใช้ที่มีคุณลักษณะหรือโครงสร้างซึ่งถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ในภาษานั้นแต่ไม่เคยปรากฏในภาษาผู้ใหญ่ที่อยู่รอบตัวเด็ก และเป็นโครงสร้างที่ไม่ได้รับการสอนโดยตรง (4) การเรียนรู้คุณลักษณะหรือโครงสร้างของภาษาบางอย่างจะเกิดขึ้นในช่วงอายุต่างกัน หลักฐานดังกล่าวนี้ โดยเฉพาะสามข้อแรกถือเป็นปรากฏการณ์ที่เรียกว่า “ภาวะไร้สิ่งเร้า” (“The Poverty of Stimulus” or “the Logical Problem in Language Acquisition”) (White, 2003: 4)

ตัวอย่างของปรากฏการณ์ภาวะไร้สิ่งเร้าที่นักภาษาศาสตร์มักหยิบยกมากล่าวถึง คือ การได้กฎเกณฑ์ข้อจำกัดในการอ้างอิงร่วมของคำสรรพนาม (Coreference) ในภาษาที่มีการละสรรพนาม (+Null Subject Language) เช่น ภาษาสเปน ภาษาญี่ปุ่น และภาษาไทย เป็นต้น และในภาษาที่ไม่สามารถละคำสรรพนาม (-Null Subject) เช่น ภาษาอังกฤษ เป็นต้น ซึ่งในบทความนี้จะได้กล่าวถึงตัวอย่างนี้พอสังเขปดังนี้

การอ้างอิงร่วม (Coreference) หมายถึง การที่คำสรรพนามในอนุพากย์ซ้อน (Embedded Clause) มีการอ้างอิงถึงบุคคลหรือสิ่งๆ เดียวกับคำนามหรือคำสรรพนามในอนุพากย์หลัก (Matrix Clause) ดังตัวอย่าง (1)

(1) [Mary_i thinks [she_i will win]]

จะเห็นว่าในประโยค (1) she ในอนุพากย์ซ้อนอ้างอิงถึง Mary ในอนุพากย์หลักซึ่งเป็นสิ่งอ้างอิงที่อยู่ข้างหน้า (Antecedent) ดังนั้น she จึงมีการอ้างอิงร่วมกับ Mary การอ้างอิงภายในประโยคเดียวกันเช่นนี้เรียกว่า (Bound Variable) นอกจากนี้ she ยังสามารถใช้อ้างอิงถึงบุคคลที่อยู่ในบริบท (Discourse) นอกประโยคได้ด้วย กล่าวคือ she ในอนุพากย์ซ้อนอาจหมายถึงบุคคลอื่นที่ไม่ใช่ตัว Mary ก็ได้

ภาษาสเปนถือได้ว่าเป็นภาษาที่มีการละคำสรรพนาม กล่าวคือ คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์อาจปรากฏหรือถูกละได้ เช่น

- (2) Juan cree que - es inteligente
 Juan believe that (he) is intelligent
 'Juan believe that (he) is intelligent'

ส่วนภาษาอังกฤษถือว่าเป็นภาษาที่ไม่สามารถละคำสรรพนาม กล่าวคือ คำสรรพนามที่ทำหน้าที่เป็นประธานในอนุพากย์ต้องปรากฏอยู่เสมอ ไม่สามารถละได้ เช่น

- (3) a. John believes that he is intelligent.
 b. *John believes that _ is intelligent.

อย่างไรก็ตามคำสรรพนามในภาษาสเปนอาจปรากฏในอนุพากย์ได้เช่นกัน แต่คำสรรพนามที่ปรากฏในอนุพากย์นี้จะมีข้อจำกัดในการอ้างอิงร่วมมากกว่าคำสรรพนามที่ถูกละ กล่าวคือ คำสรรพนามที่ถูกละสามารถอ้างอิงถึงคำสรรพนามบอกจำนวน (Quantified Pronoun) ที่อยู่ข้างหน้าในอนุพากย์หลักได้ นอกจากนี้คำสรรพนามที่ถูกละนี้อาจจะอ้างอิงถึงสรรพนามที่อยู่ข้างหน้าในประโยคเดียวกันหรืออ้างอิงถึงบุคคลหรือสิ่งที่อยู่ในบริบท นอกประโยคได้ด้วย ดังตัวอย่าง (4) ขณะที่คำสรรพนามประธานเมื่อปรากฏในอนุพากย์ซ้อนไม่สามารถอ้างอิงถึงสรรพนามที่อยู่ข้างหน้าในประโยคเดียวกัน หากแต่อ้างอิงถึงบุคคลหรือสิ่งที่อยู่ในบริบท นอกประโยค ดังตัวอย่าง (5)

- (4) [Nadie_i cree [que pro_i es inteligente]]
 Nobody_i believe that (he)_i is intelligent
 (5) *[Nadie_i cree [que él_i es inteligente]]
 Nobody_i believe that he is intelligent

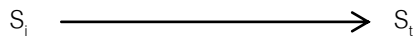
ตัวอย่างเกี่ยวกับข้อจำกัดในการอ้างอิงของคำสรรพนามนี้เป็นคุณสมบัติทางภาษาอย่างหนึ่งที่ผู้เรียนภาษาสเปนเป็นภาษาแม่จำเป็นต้องค้นพบและเรียนรู้ ข้อจำกัดนี้ โดยปกติผู้ที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่จะสามารถเรียนรู้ เข้าใจข้อจำกัดนี้ได้เองอย่างรวดเร็ว และใช้คำสรรพนามได้อย่างถูกต้องตามไวยากรณ์โดยอาศัยเพียงข้อมูลปฐมภูมิ ไม่จำเป็นต้องได้รับการสอนที่ชัดเจนจากพ่อแม่หรือคนรอบข้างที่พูดภาษาสเปนเป็นภาษาแม่ ความรู้เกี่ยวกับภาษาที่มีได้รับการสอนเรียกว่า “Implicit Knowledge”

3. ไวยากรณ์สากลลักษณะกับการรับภาษาที่สอง

ชวาร์ทซ์ และสเปราส์ รวมถึง ไวท์ (Schwartz & Sprouse, 2000a, b; White, 1985a, 1989, 2003) กล่าวว่าในกระบวนการเรียนรู้หรือการรับภาษาที่สอง ผู้เรียนต้องเผชิญกับปรากฏการณ์ “ภาวะไร้สิ่งเร้า” เช่นเดียวกับกระบวนการรับภาษาแม่ กล่าวคือ ผู้เรียนอาจสร้างและใช้รูปภาษาที่มีโครงสร้างซึ่งถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ตามภาษาเป้าหมาย (Target Language) แต่รูปภาษานั้นไม่เคยปรากฏในภาษาป้อน หรือไม่ได้รับการสอนโดยตรงจากผู้พูดภาษาเป้าหมาย หากแต่เป็นรูปภาษาที่เกิดจากการเรียนรู้กฎเกณฑ์หรือไวยากรณ์ของภาษาเป้าหมายแบบไร้สำนึก และความรู้ภาษาแม่ไม่มีส่วนสนับสนุน ลักษณะเช่นนี้ถือเป็นสัญญาณบ่งชี้ว่าไวยากรณ์สากลลักษณะมีส่วนควบคุมกระบวนการเรียนรู้ภาษาที่สองด้วย เช่นเดียวกับกระบวนการเรียนรู้ภาษาแม่

นอกจากนี้ ชวาร์ทซ์ และสเปราส์ ยังกล่าวว่ากระบวนการรับภาษาที่สองเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นภายหลังจากกระบวนการเรียนภาษาแม่ โดยที่ความรู้เกี่ยวกับภาษาแม่อาจจะยังอยู่ในระหว่างการพัฒนาในช่วงวัยเด็ก หรืออาจจะอยู่ในสภาวะที่สามัตถิยะทางภาษาแม่มีความสมบูรณ์คงที่แล้วในวัยผู้ใหญ่ ดังนั้นสภาวะของส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษาในระยะเริ่มแรกของกระบวนการรับภาษาที่สอง

นี้จึงเปรียบได้กับ $S_i = (S_0 + S_s)$ อย่างไรก็ตามนักภาษาศาสตร์มองว่าเป็นเรื่องยากที่จะอธิบายสภาวะของส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษาในระบะสุดท้ายของกระบวนการรับภาษาที่สอง เนื่องจากผลจากงานวิจัยที่ผ่านมาชี้ว่าผู้เรียนภาษาที่สองบางคนสามารถพัฒนาสามัตถิยะทางภาษาสองได้จนถึงขั้นที่ใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา ขณะที่บางคนสามารถพัฒนาได้ถึงเพียงบางขั้นเท่านั้นและไม่มีการพัฒนาหรือเกิดการเรียนรู้ต่อไป (ซึ่งเรียกว่า Fossilization) นักภาษาศาสตร์จึงเรียกระบะสุดท้ายของกระบวนการรับภาษาที่สองนี้ว่า “ระบะสิ้นสุด” (Terminal State: S_t) การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับสภาวะของส่วนในสมองที่ทำงานด้านภาษาที่สองของผู้เรียนภาษาที่สองสามารถแสดงได้ดังภาพที่ 4

(Cook & Newson, 1996: 126)

ภาพที่ 4 สภาวะการเรียนรู้ภาษาที่ 2

ในกระบวนการรับภาษาที่สองผู้เรียนมีโอกาสที่จะถ่ายโอน (Transfer) คุณลักษณะของภาษาแม่สู่ภาษาเป้าหมาย เช่น ลักษณะทางสัทศาสตร์ วากยสัมพันธ์ และอรรถศาสตร์ เป็นต้น คุณลักษณะของภาษาแม่ที่เกิดการถ่ายโอนนี้จะสามารถพบเห็นได้ในระยะเริ่มแรกของกระบวนการรับภาษาที่สอง โดยเฉพาะในภาษาในระหว่าง (Interlanguage) ซึ่งเป็นภาษาที่กำลังพัฒนาไปสู่ภาษาเป้าหมาย ประกอบด้วยกฎเกณฑ์ความรู้เกี่ยวกับภาษาเป้าหมายที่ยังไม่สมบูรณ์ ดังจะเห็นได้จากการใช้รูปภาษาที่มีคุณลักษณะของภาษาแม่ มิใช่คุณลักษณะของภาษาเป้าหมาย

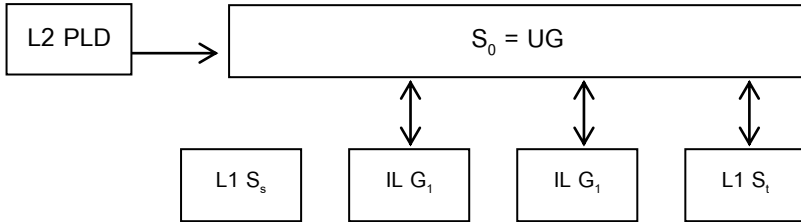
ประเด็นการเผชิญปรากฏการณ์ภาวะไร้สิ่งเร้า ระดับของความสำเร็จในการรับภาษาที่สองที่แตกต่างกัน ตลอดจนการถ่ายโอนทางภาษา ได้ก่อให้เกิดการ

งานวิจัยจำนวนมากที่พยายามหาคำตอบเพื่ออธิบายความสัมพันธ์ของไวยากรณ์สากล
 ลักษณะกับกระบวนการรับภาษาที่สอง และการถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่
 คำถามที่มักถูกหยิบยกมากล่าวถึงในงานวิจัยเหล่านี้ ได้แก่ “ไวยากรณ์สากลลักษณะ
 มีบทบาทควบคุมกระบวนการรับภาษาที่สองเช่นเดียวกับการรับภาษาแม่หรือไม่”
 “ผู้เรียนภาษาที่สองมีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะหรือไม่” “ผู้เรียนส่วนใหญ่มี
 ลักษณะและระดับการถ่ายโอนนี้เป็นอย่างไร การถ่ายโอนมีระยะเวลาานเท่าใด
 สิ้นสุดเมื่อใด” เป็นต้น ผลการวิจัยต่างๆ ที่ผ่านมาได้ถูกใช้เป็นหลักฐานในการกล่าว
 อ้างหรือตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะในกระบวนการรับ
 ภาษาที่สองและการถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่หลายสมมติฐาน อย่างไรก็ตาม
 ในบทความนี้ผู้เขียนใคร่อภิปรายสมมติฐานที่เกี่ยวกับสภาวะแรกเริ่มของภาษาใน
 ระหว่าง (Interlanguage: IL) 3 สมมติฐาน ได้แก่ สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์
 สากลลักษณะโดยตรง (Direct Access) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ
 โดยอ้อม (Indirect Access) สมมติฐานปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ
 (No Access)

3.1 สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยตรง (Direct Access)

นักภาษาศาสตร์ภายใต้สมมติฐานนี้ (Flynn & Martohardjono, 1994; Flynn, 1996; Epstein, Flynn, & Martohardjono, 1996, 1998; Platzack, 1996) อ้างว่าในกระบวนการรับภาษาที่สองนั้น ผู้เรียนมีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะได้เองโดยตรง กล่าวคือไวยากรณ์สากลลักษณะยังคงใช้การได้สำหรับกระบวนการรับภาษาที่สอง โดยผู้เรียนสามารถนำหลักการของไวยากรณ์สากลลักษณะมาใช้ในการจัดลักษณะของแบบเทียบภาษาให้สอดคล้องกับลักษณะของแบบเทียบภาษาในภาษาเป้าหมาย โดยผู้เรียนไม่มีการถ่ายโอนคุณลักษณะของภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง เนื่องจากผู้เรียนมีสามัตถิยะภาษาแม่ที่คู่ขนานกับสามัตถิยะภาษาที่สองหรือ

ภาษาเป้าหมาย กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ผู้เรียนมีสามมิติยะแต่ละภาษาแยกจากกัน
แบบจำลองของความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์สากลลักษณะกับ
กระบวนการรับภาษาที่สองภายใต้สมมติฐานนี้สามารถแสดงให้เห็นดังภาพที่ 5

(White, 2003: 90)

ภาพที่ 5 การเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยตรง

เอปสไตน์ และคณะ (Epstein, Flynn, & Martohardjono, 1996, 1998) อ้างด้วยว่าสภาวะเริ่มแรกของภาษาในระหว่างถูกควบคุมโดยไวยากรณ์สากลลักษณะ มีไวยากรณ์ภาษาแม่ นอกจากนี้ภาษาในระหว่างของผู้เรียนภาษาที่สองนี้ ยังประกอบด้วยหน่วยคำที่แสดงประเภททางไวยากรณ์หรือหน่วยหน้าที่ (Functional Categories) ตัวอย่างของหลักฐานที่เอปสไตน์ และคณะ ไซ สนับสนุนสมมติฐานนี้ มาจากผลงานการวิจัยเรื่อง “The Acquisition of whmovement in English by Non-Native Speakers of English” ในปี 1993 ในการศึกษาครั้งนั้นพวกเขาได้ให้ผู้พูดภาษาจีน ภาษาอินโดนีเซีย และภาษาอิตาเลียนตัดสินประโยคคำถามที่ประกอบด้วยคำแสดงคำถาม wh-question ที่ผิดไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ (Ungrammatical) พวกเขาค้นพบว่าผู้พูดภาษาต่างๆ สามารถตัดสินประโยคได้ถูกต้องทั้งที่ในภาษาแม่ของเขาเหล่านั้นมิได้มีโครงสร้างประโยคคำถามแบบ wh-question เลย ผลการศึกษาชี้ว่า ความรู้ที่ผู้พูดภาษาต่างๆ นำมาใช้ในการตัดสินนั้น

มิใช่ความรู้จากภาษาแม่ หากเป็นความรู้จากตนเองกำเนิดขึ้นซึ่งก็คือ ไวยากรณ์ สากล
 ลักษณะ นั้นเอง ด้วยหลักฐานเหล่านี้ จึงทำให้ เอบสไตน์ และคณะตั้งข้อสมมติฐานว่า
 ผู้รับภาษามีการเข้าถึงไวยากรณ์ สากลลักษณะโดยตรง ไม่ผ่านหรือเกี่ยวข้องกับ
 ภาษาแม่

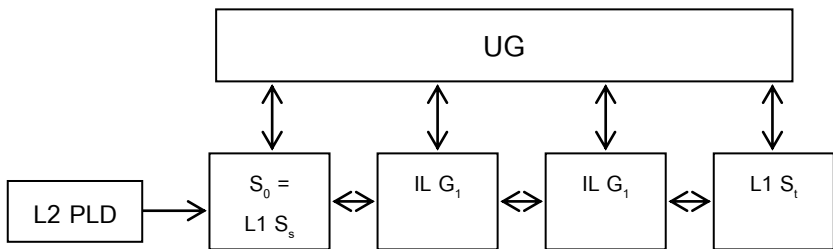
3.2 สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยอ้อม (Indirect Access)

นักภาษาศาสตร์ภายใต้สมมติฐานนี้ (White, 1985a, 1986, 2003; Schwartz & Sprouse, 1994, 1996; Haznedar, 1997; Slabakova, 2001) เชื่อว่าอันตรกิริยา
 ของผู้เรียนภาษาที่สองมีแบบเทียบภาษาของภาษาแม่ปรากฏรวมอยู่ด้วย กล่าวคือ
 ผู้เรียนเริ่มกระบวนการรับภาษาที่สองด้วยไวยากรณ์ภาษาแม่ ผู้เรียนมีการถ่ายโอน
 คุณลักษณะของภาษาแม่ไปสู่การรับภาษาที่สอง อย่างไรก็ตามหากไวยากรณ์ภาษาแม่
 ไม่เอื้ออำนวยหรือเกื้อหนุนไวยากรณ์ภาษาที่สอง หรือมีความแตกต่างจากภาษาที่สอง
 มาก ผู้เรียนจะทำการปรับลักษณะของแบบเทียบภาษาใหม่ หรือที่เรียกว่า
 “Restructuring /Parameter Resetting” ให้สอดคล้องกับลักษณะของแบบเทียบภาษา
 ในภาษาที่สอง โดยอาศัยไวยากรณ์สากลลักษณะด้วยลักษณะเช่นนี้สมมติฐานการ
 เข้าถึงโดยอ้อม จึงถูกเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า การถ่ายโอนและเข้าถึงแบบสมบูรณ์ (Full
 Transfer Full Access) ข้อสังเกตที่สำคัญประการหนึ่งของแนวคิดนี้ คือนักภาษาศาสตร์
 เชื่อว่า โดยปกติแล้วแบบเทียบภาษาในระบบไวยากรณ์ สากลลักษณะจะสามารถถูกปรับจัดใหม่อีกครั้งได้

ชวาร์ทซ์ และสปรูส (Schwartz & Sprouse, 1994, 1996) เสนอสมมติฐาน
 การถ่ายโอนและเข้าถึงแบบสมบูรณ์ จากขอค้นพบในงานวิจัยในปี 1994 เรื่อง “Word
 Order and Nominative Case in Nonnative Language Acquisition: A Longitudinal
 Study of Turkish German Interlanguage” พวกเขาพบว่า ในระยะเริ่มแรกของการรับ

ภาษาเยอรมันนั้น ผู้พูดภาษาตุรกี มีการเรียงลำดับคำหรือสว่นประกอบของประโยคที่เป็นแบบของภาษาตุรกี ยังไม่ใช้การเรียงลำดับคำแบบภาษาเยอรมัน อย่างไรก็ตาม ในระยะต่อมาเริ่มมีการปรากฏลักษณะการเรียงลำดับคำที่เป็นแบบภาษาเยอรมันบาง แต่ยังไม่ถูกต้องสมบูรณ์ในระยะนี้เองที่ ชาวราช และสเปราส คิดว่าผู้พูดภาษาตุรกี มีการปรับแบบเทียบภาษาแม่ให้สอดคล้องกับลักษณะของแบบเทียบภาษาในภาษาเยอรมัน จากนั้นเมื่อเวลาผ่านไปผู้พูดภาษาตุรกีมีการสัมผัสภาษาเป้าหมายและเกิดการเรียนรูกฎเกณฑ์อย่างต่อเนื่อง จึงสามารถใช้การเรียงลำดับคำที่เป็นแบบภาษาเยอรมันได้อย่างถูกต้องในที่สุด

นอกจากนี้ เวนนิกา และยังสโกนเทน (Vainikka & Young-Scholten, 1994) เสนอว่า อันตรภาษาของผู้เรียนจะประกอบด้วยไวยากรณ์ภาษาแม่เพียงบางส่วนเท่านั้น กล่าวคือ มีเฉพาะคำศัพท์และประมวลศัพท์เท่านั้นของภาษาแม่ ไม่มีหน่วยคำที่แสดงประเภททางไวยากรณ์หรือหน่วยหน้าที่ อย่างไรก็ตามหน่วยคำที่แสดงประเภททางไวยากรณ์จะค่อยๆ พัฒนาขึ้นภายหลังเมื่อได้รับความเข้าใจอำนาจหรือเกื้อหนุนของภาษาบ่อน แบบจำลองของความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์สากล ลักษณะกับกระบวนการรับภาษาที่สองภายใต้สมมติฐานนี้สามารถแสดงให้เห็นได้ดังภาพที่ 6

(White, 2003: 61)

ภาพที่ 6 การถ่ายโอนและเข้าถึงแบบสมบูรณ์

3.3 สมมติฐานปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ (No Access)

นักภาษาศาสตร์ที่เสนอสมมติฐานนี้ (Clahsen & Muysken 1986, 1989; Bley-Vronman, 1989a; Schachter, 1988) อ้างว่าผู้เรียนภาษาที่สองไม่มีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ เมื่อแบบเทียบทางภาษาศาสตร์จัดลักษณะตามภาษาแม่แล้วหรือผู้เรียนรับภาษาแม่แล้ว ไวยากรณ์สากลลักษณะจะค่อยๆ เสื่อมสลายลงและไม่สามารถเข้าถึงหรือใช้การได้อีกต่อไป มูลเหตุของคำกล่าวอ้างนี้ก็คือ ความหลากหลายของระดับสามัตถิยะภาษาที่สอง กล่าวคือ ผู้เรียนบางคนอาจพัฒนาไปได้เกือบใกล้เคียงกับเจ้าของภาษา บางคนพัฒนาไปได้ระดับหนึ่งแล้วก็ไม่สามารถพัฒนาต่อไปได้เกิดการหยุดยั้ง (Fossilization) หรือแม้แต่ในตัวผู้เรียนคนหนึ่งๆ เองก็อาจพัฒนาไปไกลในบางเรื่องและบางเรื่องก็ไม่อาจพัฒนาได้ เป็นต้น นักภาษาศาสตร์กลุ่มนี้ยังตั้งข้อสังเกตว่าถ้าไวยากรณ์สากลลักษณะมีบทบาทควบคุมกระบวนการรับรู้ภาษาที่สองจริงหรือผู้เรียนมีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะเช่นเดียวกับกระบวนการรับภาษาแม่ ก็คงไม่มีความแตกต่างในระดับการพัฒนาสามัตถิยะภาษาที่สอง ผู้เรียนภาษาทุกคนคงสามารถพัฒนาความรู้และไวยากรณ์ภาษาที่สองได้เทียบเท่าเจ้าของภาษา เนื่องจากไวยากรณ์สากลลักษณะเป็นกลไกนำไปสู่สภาวะคงที่ของสมองที่ทำงานด้านภาษาดังเช่นที่เกิดขึ้นในกระบวนการรับภาษาแม่

คลาเซน และมุยสเกน (Clahsen & Muysken, 1986) เสนอว่าผู้เรียนภาษาที่สองพัฒนาสามัตถิยะภาษาที่สองด้วยกลไกทางปริชาน (Cognitive Mechanism) เช่น กลวิธีการแก้ปัญหา (Problem-solving Strategies) กระบวนการสอนภาษา (Language Teaching) เป็นต้น แบบจำลองของความสัมพันธ์ระหว่างไวยากรณ์สากลลักษณะกับกระบวนการรับภาษาที่สองภายใต้สมมติฐานนี้สามารถแสดงให้เห็นด้วยภาพที่ 7

L2 learning \longrightarrow L2 competence (S_L)

Universal Grammar

L1 learning \longrightarrow L1 competence (S_1)

(Cook & Newson, 1996: 294)

ภาพที่ 7 การปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ

4. สรุป

บทความนี้ได้นำเสนอแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการรับภาษาที่สองตามแนวทฤษฎีปริวรรตเพิ่มพูน โดยเริ่มจากการอธิบายความแตกต่างระหว่างการรับภาษาและการเรียนภาษาซึ่งเป็นสองกระบวนการที่มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกันในรายละเอียดบางประการ จากนั้นผู้เขียนได้กล่าวถึงแนวคิดเกี่ยวกับไวยากรณ์สากลลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการรับภาษา คือ หลักการร่วมและแบบเทียบทางภาษา นักภาษาศาสตร์แนวปริวรรตเพิ่มพูนเชื่อว่า ภาษาเป็นคุณสมบัติที่ติดตัวมนุษย์มาแต่กำเนิด ไวยากรณ์สากลลักษณะมีบทบาทควบคุมกระบวนการรับภาษาแม่ นอกจากนี้ยังมีนักภาษาศาสตร์จำนวนมากที่เชื่อว่าไวยากรณ์สากลลักษณะมีบทบาทควบคุมกระบวนการรับภาษาที่สองด้วย หลักฐานที่ใช้สนับสนุนข้อเสนอนี้คือปรากฏการณ์ภาวะไร้สิ่งเร้า อย่างไรก็ตามมีนักภาษาศาสตร์บางกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างเรื่องระดับการควบคุมหรือการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ ตลอดจนระดับการถ่ายโอนคุณสมบัติของภาษาแม่สู่กระบวนการรับภาษาที่สอง ความเห็นที่แตกต่างดังกล่าว

เป็นที่มาของ 3 สมมติฐาน คือ (1) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยตรง (2) สมมติฐานการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะโดยอ้อม (3) สมมติฐานปราศจากการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะ ดังที่ได้นำเสนอไปแล้ว

จะเห็นได้ว่าบทความนี้มีได้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิจารณ์แสดงความคิดเห็นด้วยหรือโต้แย้งกับแนวทฤษฎีปริวรรตเพิ่มพูน หากแต่ต้องการนำเสนอมุมมองของนักภาษาศาสตร์ภายใต้ทฤษฎีหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการรับภาษาโดยเฉพาะภาษาที่สองซึ่งนับว่ามีความสำคัญต่อการสร้างความเข้าใจต่อการจัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศของครูภาษาในประเทศไทย กล่าวคือหากครูผู้สอนภาษาต่างประเทศเข้าใจธรรมชาติของกระบวนการพื้นฐานและปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการรับและกระบวนการเรียนรู้ภาษา ตลอดจนสมมติฐานที่ได้นำเสนอไป และนำมาประยุกต์เข้ากับการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เชื่อมต่อการเรียนรู้หรือการพัฒนาสามัคติยะภาษาที่สองของผู้เรียนได้ ก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง เช่น ในกรณีที่ครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนบางคนอาจมีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะตลอดระยะเวลาของกระบวนการรับและกระบวนการเรียนภาษาที่สอง กล่าวคือ สามารถเรียนรู้โครงสร้างหรือไวยากรณ์ของภาษาอังกฤษได้อย่างรวดเร็วด้วยไวยากรณ์สากลลักษณะโดยไม่ต้องอาศัยความรู้จากภาษาแม่ ครูก็อาจจะไม่เน้นสอนกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดทางภาษาโดยตรง หากแต่จัดบทเรียนและกิจกรรมที่รวมหรือแฝงกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดเหล่านั้นไว้ในใหญ่เรียนใดคนพบด้วยตนเอง ซึ่งกระบวนการเช่นนี้ก็จะเป็นการจัดการเรียนการสอนให้คล้ายคลึงกับกระบวนการรับภาษาตามธรรมชาติ ส่วนในกรณีที่ครูผู้สอนเห็นว่าผู้เรียนบางคนอาจไม่มีการเข้าถึงไวยากรณ์สากลลักษณะเลย ก็อาจจัดการเรียนการสอนเน้นกฎเกณฑ์หรือข้อจำกัดทางภาษาโดยตรง หรือสอนกระบวนการแก้ปัญหาให้แก่ผู้เรียนเป็นต้น อย่างไรก็ตาม ครูสอนภาษาที่สองต้องไม่ลืมว่าเราไม่สามารถสอนทุกสิ่งทุกอย่างที่เป็นคุณลักษณะของไวยากรณ์ภาษาเป้าหมายได้ครบถ้วน บางอย่างอาจไม่

เคยปรากฏและเราไม่สามารถทำให้ปรากฏได้โดยตรงในกระบวนการเรียนการสอนภายในห้องเรียนได้ ดังนั้นหน้าที่สำคัญของครูผู้สอนที่แท้จริงแล้วก็อาจเป็นการชี้แนะการจัดสภาวะแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนการสอนที่เอื้อต่อการพัฒนากระบวนการรับภาษาที่สองให้คล้ายคลึงกับการรับภาษาแม่ ไม่ใช่มุ่งเน้นการสนทนากฎเกณฑ์ โดยตรงและให้ผู้เรียนจดจำ หากแต่จะส่งเสริมผู้เรียนได้ฝึกฝน สืบเสาะ เรียนรู้คุณลักษณะต่างๆ วิเคราะห์ สรุปและสร้างกฎเกณฑ์ สร้างเป็นองค์ความรู้ด้วยตนเองด้วยกลไกภายในสมองของผู้เรียนเช่นเดียวกับกลไกที่พวกเขาใช้ในการเรียนรู้ภาษาแม่ หากทำได้ดังนี้ผู้เรียนก็จะสามารถเรียนรู้ และรับภาษาที่สองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เอกสารอ้างอิง

- Bley-Vronman, R. (1989a) 'What is the logical problem of foreign language learning?', in Gass, S. and Schachter, J. (eds.) *Linguistic Perspectives on Second Language Acquisition*, New York: Cambridge University Press, pp. 41-72.
- Brown, R., and Hanlon, C. (1970) 'Derivational complexity and order of acquisition in child speech', in Hayes, J. R. (ed.) *Cognition and the Development of Language*, New York: Wiley.
- Brown, R. (1973) *A first language: The early stages*, London: George Allen and Unwin.
- Brown, R., Cazden, C. and Bellugi, U. (1973) 'The child's grammar from I to III', in Ferguson, C. and Slobin, D. (eds.) *Studies of Child Language Development*, vol. 20 (1), pp. 49-59.
- Chomsky, N. (1965) *Aspect of the theory of syntax*, Cambridge: MIT Press.

- Chomsky, N. (1981a) *Lectures on government and binding*, Dordrecht: Foris.
- Chomsky, N. (1981b) 'Principles and parameters in syntactic theory', in Hornstien, N. and Lightfoot, D. (eds.) *Explanation in Linguistics: The Logical Problem in Language Acquisition*, London: Longman, pp. 32-75.
- Chomsky, N. (1986a) *Barriers*, Cambridge: MIT Press.
- Chomsky, N. (1986b) *Knowledge of language: Its nature, origin, and use*, New York: Praeger.
- Chomsky, N. (1988) *Language and problems of knowledge: The Managua lectures*, Cambridge: MIT Press.
- Chomsky, N. (1993) 'A minimalist program for linguistics theory', in Hale, K. and Keyser, S. J. (eds.) *The View from Building 20*, Cambridge: MIT Press, pp. 1-52.
- Clahsen, H., and Muysken, P. (1986) 'The availability of universal grammar to adult and child learners: a study of the acquisition of German word order', *Second Language Research*, vol. 2, pp. 93-119.
- Clahsen, H. and Muysken, P. (1989) 'The UG paradox in L2 acquisition', *Second Language Research*, vol. 5, pp. 1-29.
- Cook, V., and Newson, M. (1996) *Chomsky's Universal Grammar: An introduction*, Oxford: Blackwell.

- Dulay, H., and Burt, M. (1975) 'A new approach to discovering universal strategies of child second language acquisition', in D. Dato (ed.) *Developmental Psycholinguistics: Theory and Applications*, Georgetown University Round Table on Languages and Linguistics. Washington: Georgetown University Press, pp. 209-233.
- Epstein, S., Flynn, S., and Martohardjono, G. (1996) 'Second language acquisition: Theoretical and experimental issues in contemporary research', *Brain and Behavioral Sciences*, vol. 19, pp. 677-758.
- Epstein, S., Flynn, S., and Martohardjono, G. (1998) 'The strong continuity hypothesis: Some evidence concerning functional categories in adult L2 acquisition', in Flynn, S. Martohardjono, G. and O'Neil, W. (eds.) *The Generative Study of Second Language Acquisition*, Mahwah: Lawrence Erlbaum, pp. 61-77.
- Flynn, S. (1996) 'A parameter setting approach to second language acquisition', in Ritchie, W. and Bhatia, T. (eds.) *Handbook of Language Acquisition*, San Diego: Academic Press, pp. 121-58.
- Haznedar, B. (1997) 'L2 acquisition by a Turkish speaking-child: evidence of L1 influence', in Hughes, E., Hughes, M. and Greenhill, A. (eds.) *Proceedings of the 21st Boston University Conference on Language Development*, Somerville: Cascadilla Press, pp. 257-268.

- Krashen, S. D., and Seliger, H. W. (1975) 'The essential contributions of formal instructions in adult second language learning', *TESOL Quarterly*, vol. 9, pp. 173-183.
- Krashen, S. (2002a) 'The comprehension hypothesis and its rivals', *Selected papers from the Eleventh International Symposium on English Teaching/Fourth Pan-Asian Conference*, English Teachers Association /ROC. Taipei: Crane Publishing Company, pp. 395-404.
- Platzack, C. (1996) 'The initial hypothesis of syntax: a minimalist perspective on language acquisition and attrition', in Clahsen, H. (ed.) *Generative Perspective on Language Acquisition: Empirical Findings, Theoretical Considerations, Cross-Linguistic Comparisons*, Amsterdam: John Benjamin, pp. 396-414.
- Scharchter, J. (1988) 'Second language acquisition and its relationship to Universal Grammar', *Applied Linguistics*, vol. 9(3), pp. 219-235.
- Schwartz, B. D., and Sprouse, R. A. (1994) 'Word order and nominative case in nonnative language acquisition: a longitudinal study of Turkish German interlanguage', in Hoekstra, T. and Schwartz, B. D. (eds.) *Language Acquisition Studies in Generative Grammar*, Amsterdam: John Benjamins, pp. 317-368.
- Schwartz, B. D., and Sprouse, R. A. (1996) 'L2 cognitive states and the Full Transfer/Full Access model', *Second Language Research*, vol. 12, pp. 40-72.

- Schwartz, B. D., and Sprouse, R. A. (2000a). 'The use and abuse of linguistics theory in L2 acquisition research' in Juffs, A., Talpas, T., Mizera, G. and Burt, B. (eds.) *Proceedings of GASLA IV. University of Pittsburgh Working Papers in Linguistics*, pp. 176-187.
- Schwartz, B. D., and Sprouse, R. A. (2000b) 'When syntactic theories evolve: Consequences for L2 acquisition research', in Archibald, J.(ed.) *Second Language Acquisition and Linguistic Theory*, Oxford: Blackwell, pp. 156-186.
- Slabakova, R. (2001) *Telicity in the second language*, Amsterdam: John Benjamins.
- Vainikka, A., and Young-Scholten, M. (1994) 'Direct access to X'-theory: Evidence from Korean and Turkish adults learning German', in Hoekstra, T. and Schwartz, B. D. (eds.) *Language Acquisition Studies in Generative Grammar*, Amsterdam: John Benjamins, pp. 265-316.
- White, L. (1985a) 'Is there a logical problem of second language acquisition?', *TESL Canada*, vol. 2, pp. 29-41.
- White, L. (1989) *Universal grammar and second language acquisition*, Amsterdam: John Benjamins.
- White, L. (2003) *Second language acquisition and universal grammar*, Cambridge: Cambridge University Press.